

Hasan Hüseyin Çetin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.01.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdülhamit

Bir demet tarihte sonsuz izzet,
Sayfalarımı istiyorum.
Zaman aynı, aynı ihanet,
Onurumu istiyorum.

Vatan, namus için cansız,
Nefer aynı, sultan aynı.
Toprağıma pençe saldı,
Düşman aynı, küfür aynı.

Kapladı her yanı zillet,
Nefes istiyorum.
Bağrın boş mu ey millet!
Abdülhamit istiyorum.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Acı

Acı demledim yüreğime,
Suyu gözyaşı,
Yaprağı dertler.

İçilmez bu çaydan yudum,
Hali katran,tadı zehir.

İçtiğim yetmezmiş gibi,
Dem katar vefasız canan.

Kapkara artık içim,
Uzun sürdü zaman.

Yetti artık,
Aynı çay,aynı tav.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Adam

Akıl doğruya ulaştırır
Fikir düzgüne kavuşturur

Anlaşamazsın akılsızla
Kaç bulma onu zararıyla

Fikirli ile anlaşırsın
Sıkıştığı an yanınındasın

Fikr, insan eder insanları
Alk, adam eder insanları

Hasan Hüseyin Çetin

Albümler

Bakıyorum yalansız kağıtlara
Okuyorum resimleri tek tek
Her duruşu an be an
Oynamadığım sahne sanki
Yabancı gibi yüzler,hayaller
Çevriliyor sayfalar peş peş
Unutuyorum gün be gün
Başkasının anıları sanki
Sadece sessizlik var,görüntü
Arıyorum içinde bir bir
Oluyorum piri derbeder
Yanlarına giderim sanki
Acı,mutluluk karışmış orda
Sıralanmış sayfa sayfa
Yıllar saçlarda ak be ak
Albümler düşman sanki

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Anadolu Destanı

Tuttu nefesi,ALLAH ALLAH tan sonra
İman kaçmasın

Savurdu kılıcı tek elle
Ufuk çizildi,ruhlar kesildi
Cesetler hakeza

Küçücük neferdeki hüccete bak
Tüyler dimdik
Canlar fena fillah

Kükrüyor atlar bile
Rahşan başka,yele başka
Gaye ALLAH

Tufan kapladı meydanı
Cehennem kızılı oldu küffara
Cirit sahası sanır
Coşkuyla yiğit merdana

Aynı aşk hanede
Dedede,kundakta bebede
Müjde bulunca zaferde
Gözde dinmez yaş
Dilde ALLAH ALLAH

hASAN hÜSEYİN çETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Anlatım

Anlatılamaz sanırdım
Bazı duyguları
Anlatılırmış meğer
Ruhundan seslenene
Tecüman olurmuş sözcükler

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Anneciğim

Başımı dizine yaslayıp da
Saçımı göz yaşınla
Yak anneciğim

Şefkatli kollarınla sarıp da
Bağrın cennet mekana
Göm anneciğim

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Annem

Yüreğinin koruna saçılır belki
Gözyaşım,uzaklardan annem
Benimkini değer pençe kalemi
Bir dem susar duanda yüreğim
Yayılır şulem uzaklardan.
Hasret için mi taşıdın
Taşıldım taşı,hasretine naçar
Gözlerin ışığında yangın
Bak ki nazarında yansın yollar.
Yanarım seni görmeyişime
Yanarım çilene ağlayışım
Belki görüş yok ahirette
Hatırla son görüşünü annem

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Aptala Mani

Geçmiş ele ipler,üç beş aptalın.
Çeker,istikamet nere bilinmez.
İsterler densin,ne güzel palanın.
Zannedilir eşek,palansız gezmez.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Askerim

Uğurlar olsun Ötüken fidanım
Meyve anı bekler vatan bağlarım

Doldu patlamasın tut git yüreğim
Git ki beklemesin tek bir şehidim

Hazır her şeylerin yavrucak işte
İmanın,yüreğin,hasretim döşte

Kıpır kıpır koca yüreğim ana
Bakmam bil acıma cana canana

Zerre olsam fışkıran şühedaya
Şerefimle çıksam Hak Divanı'na

Hediye etmiştin hani vatana
Dönmem de meyletmem de gözyaşına

Civan boylu özüm,canbergim yiğit
Bak Muhammed'e gör,tevhidinle git

Ocağa gönder de hasrete beyit
Ardına bırakma baş üste al git

Ser sabrını arza ol külli hamit
Gözyaşın bağrıma dökülmeden git

Ah efsanelerin yanık vatani
Olursa bir zeval odur tek acı

Şana bakan gözü hemen dağlarım
Üstüne sererim alta yatağım

Aklım ermez belki ne yapacağım
Kuruma fedadır,yeter mi kanım

Alçak düşmanları serdin mi yiğit
Vatani canınla sardı mı yiğit

Hakkın Divanı'nda durdun mu yiğit
Hamiyetin senin sundun mu yiğit

Yüreğime çöktü baksana yiğit
Senden kalan tabut,titriyor beyit

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Ayrılık

Dökölür nameler sazdan
Yaşlar gözden
Ayrılık hecesi dilden

Son dokunma yare
Ruhsuz bedenden
Tensiz elden

Biten bakış sevgiliden
Susan dilden
Adım şaşkın çaresizlikten

Karar geldi ilahi dilden
Zalim kaderden
Ne gelir elden?

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Aysel

Ay nurunu sel eder
Beyaz tende şua derya olur
Tar olur can heder
Canan muallakta hicran bulur
Gel der gönül el eder
Omuz kol kökten yorulur
Bir ümit huri-i irem döner
Tarumar heyhat zalimi bulur
Derman sığmaz yüz gül olur
On parmakta maharet bulur
Salınır istikamet kader
Yazar kalem kahır doldurur

Hasan Hüseyin Çetin

Baba Ocağı

Duvarı dolanırken sarmaşık,
Huzur üfürürdü serin rüzgar.
Türkü söylerdi yaprağa yaprak,
Bahçede kuruyan dallar kalmış.

Dokununca elleri boyayan,
Beyaz düş gibi geceyi saran,
Ak kireçli duvarlarımızdan,
Sarı benizli hayaller kalmış.

Mahsun divanın örtüsü düşmüş,
Gönülden gelen türküler susmuş,
Duvarda asılı bağlamadan,
Bestelere dilsiz teller kalmış.

Göz görmeyince ana babayı,
Lokmayı bölüştüğüm bacıyı,
Gitmiş dilden hasretin kelamı,
Yüreğe,ince bir sızı kalmış.

Çökmüş hüznün baba ocağına,
Evlat! seslerinden yankı kalmış.
Sıcacık kucağından annenin,
Sevda besteli ninniler kalmış.

Yanar yürek ocağı görmeye,
Derman bulunmaz geri dönmeye.
Kaderden gurbette biçareye,
Dermansız dertlerden yankı kalmış.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Başkasın

Solusam hep semayı
Başka gelir nefesin
Dokunsam ten yakışı
Yakar gelir ateşin

Taransa saç aşağı
Akış endam getirir
Doldursa ses kulağı
Dilin ayrı seslenir

Gözüm baksa dünyaya
Bakışın fer getirir
Gömülsen nur deryaya
Güzel yırtar getirir

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Beni Görünce

Bedeninne anlatamıyorsun değil mi?
Dinlemiyor seni.
Dilin tutuluyor,titriyorsun değil mi?
Gördüğünde beni.
Bende de aynı duygular,
Değil mi...?

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Benim Şehidim

İrem nuru şehidim fi amenna
Muhammed'e komşu, erene yaren.
Anan muhtaç olmuş, kardeş duana,
Dizildi kabrine gülleri seren.

Yanaklar sıyrıldı ateş yaşına,
Kanadı yürekler, çaresiz beden.
Ardında titriyor nazarı canan,
Ağlıyor Hak'kına emanet beben.

Şehadet şerbeti suyudur vatan,
Allah Allah nidan, ecdada besten.
Çiçektir toprağa elde musallan,
Şal misk-i anberi parlayan tenden.

Ulubatlı'nın göz nuru vatan,
Kopsun acımasın, ikramın beden.
Dini kimler tutar sendedir iman,
Baksın imansızca gelip de geçen.

Sızlarım hazindir bana yazılan,
Var mı hoş sedalar bize kaderden.
Boşa mı koşturdu can Eyüp Sultan,
Namelere okundur ilahi dilden.

Şühedalık ayrı okunur destan,
Görünür ihanet, gönlülü veren.
Takva olur ise vukuat ayan,
Ahmaklar doldurdu hesap bilmeyen.

Bu hoş kutsal ferman, gereksiz aman,
Sevin bu sevdaya canı gönülden.
Vatanı, evladı, hey satsın satan,
İlama az kaldı hak mahkemededen.

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Berfin

Berfin olup göklerden,
El ele,göz göze,
Uçalım aşağılara,
Sarılalım inelim.
Soğuk semalarda fısıltın,
Öyküm olsun,
Bulutlardan geçelim,
Yüzelim derinlere.
İnelim enginlere,
Bahçelere,denizlere,
Gidelim kısa yolu,
Birlikte ölümüne.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Bırak Gitsin

Bırak gitsin ya vahşı hengame
Raptında bitap yürek eyleme
Furyadır oyun uğraş beşere
Al dimağı çek kudret nefese

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Bilmem

Can çekilir kabuğa nihayet bir gün
Ak alınla mahşere açılır mı bilmem

Kabus gecesinde karayı yutar çöker
İlahi cemale temaşa var mı bilmem

Yalnızlık nöbetinde onulmaz bu buhran
Tüm yarenler cennette toplanır mı bilmem

Hasret sarmalında döner durur gün-i gün
İrem düzünde gönül durulur mu bilmem

Hep yandı ummanda susuz kaldı kor ciğer
Kevserde boğulup içer kanar mı bilmem

Kalmaıssa ukdeler dillerde kâh üç kâh beş
Ecri gelir de bermurad olur mu bilmem

Deldi dağların bağrını yoldu taşları
Yakut köşkünde cananı bulur mu bilmem

Çınladı doldu kulak duydu abes sesler
Kelam-ı ilahı haktan dinler mi bilmem

Hep aradı çözemedi ol muammayı
Resûlü Ekrem dizinde çözer mi bilmem

Nahoşa âlâ der yaradılana çirkin
Hakikât güzeli bir dem görür mü bilmem

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Biten Sevda

Ne oldu güzelim
Nerede verdiğim o sevgim

Yüreğin burkar
Sarılırdın ilaç diye yar

Sürer yürek içe
Merhemdi çaresi derdine

Hatırlar mısın
Yakar soğuk ıssız ayazın

Sarılırdın ona
Yorgandı sana çıkmayışa

Ağıdına mendil
Derdinde olmadı mı zelil

Uykunda altına
İpek döşekti hep sevdana

Dinlenir ruhun
Mekanıydı senin huzurun

Bağrına rüzgar
Savurdu giderdi tasalar

Kaybettin düşü
Yorganın gitti tat hüznü

Nankör saf aşka
Yazık sana gitmiş zamana

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Bizim Hurşit

Babadan mal düşmüş aptal adama
Kapı kapı gezer üç kuruş para
Kileri peşkeştir komşu çakala
Hane aç geziyor aptalsın Hurşit

Mahalleli sırtlan getirdi gaza
Dost düşman bilmiyor olmuş yalaka
Eve bakmaz gözü hep dışarıda
Baba olamazsın şapşalsın Hurşit

Güzelliğine bak evde avrada
Akli havalarda ister nataşa
Evde yürütüyor işi yalanla
Reis olsun karın sümsük Hurşit

Eğitim vermezsin tek çocuğuna
Öğretim sipariş hain gavura
Edepsizlik eder bağır sıpaya
Neslini bozmuşsun beyinsiz Hurşit

Oğulları dalyan gözleri kara
Gık çıkaramıyor ufak kavgada
Yüreği boşalmış esir korkuya
Erkek diye gezer tabansız Hurşit

Sizdenim diyor zarar yuvana
Malları satmışsın tüm komşulara
İmanını kaybettin bak hesabına
Allah'tan korkmaz mı satılmış Hurşit

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Buruk Bayram

Yine semadan sesi ezan
Alaca sabah karasından
Burukluk çöker her bayramdan
Tadı yok eksik evvel olan

Bozuyor huşu hasreti yar
Dökülür yaşım ibadet var
Bayram namazı saadet zar
Tövbe Ya Rabbim yüreğim nar

Hüzün sahnesi o matine
Tamamen açtı aynı perde
Öndeyim gibi bu piyeste
Teselli olur düş-i anne

Bilemiyorum kim gidecek
Diğerine kim rol vercek
Herkes oyunu bir görecek
Dramda herkes incinecek

Girmiyor sevgi boş yüreğim
Hissiz öpülen yüzüm elim
Dokumuş dertler yanar içim
Meçhule bakar donmuş fikrim

Bilmem kaç bayram geldi geçti
Hepsinde bir şey uçtu gitti
Gülmez gözlerim ümit bitti
Ömür hasrette ecel yetti

Bu mu yazgısı her bayramın
Erimez kar-ı dağlarımın
Bende mi yanlış anlayışın
Olanla kutla kur otağın

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Canan

Ela göz can ola
Gül yüz yar ola
Ten ile ten ola
Sen ile var ola

Sevi diye dert vere
Deva için elem vere
Göze baka sızı vere
Cana gele ölüm vere

Aşkın bende huzur eyler
Günde yüzün hayal eyler
Serap olsan figan eyler
Yolun canım bekçi eyler

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Canım Kızım

Dikensiz gülüm
Çalı olsaydın
Kurumasaydın

Cennet reyhanım
Hiç kokmasaydın
Sararmasaydın

Güzelliğın kendisi
Bakılmaz olsaydın
Solmasaydın

Kara güvercinim
Mecnuna gitseydin
Göçmeseydin

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Coş Gönül (MÜSTEFİLÜN)

Çağlar su çığ emsal ki hoş bendinde taş yıkmaz mısın
Söyler gönül öykün coşar bağrın köpük salmaz mısın
Hiddet mi dal yollar aman yazmış diler kızmaz mısın
Şimşek aciz kesmez hızın menzil yakın durmaz mısın

Coş tekrarın olmaz kader neyler yazın silmez gönül
Kopsun acın sönsün odun vuslat bulur bilmez gönül
Doy bermurad ol bil hayat tutsak oluş girmez gönül
Hırsın çıkar dingin günün geçmez kolay bitmez gönül

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Çanakkale Ağlar

Şu savaşa bir yan, mahşeri zaman
Zırhlı ölüm saçan, afak kapanan
Oluktan akan kan, kaplayan duman
Çanakkale ağlar, deryalar ağlar.

Dehşetin gemisi, dışta menzili
Battı onca sinsi, kibir kendisi
Tabyaların dili, söyler ilahi
Çanakkale ağlar, muzaffer ağlar.

La Havle sırtlatır, mermi taşınır
Tartı aciz kalır, okka şaşırır
Merdiven kırılır, obüs batırır
Çanakkale ağlar, Seyidim ağlar.

Hanede bol yiğit, yüreğinle git
Ezanım tek ümit, sıbyan mücahit
Körpelere beyit, kakülden kesit
Çanakkale ağlar, elveda ağlar.

Genç kızın niyazı, alnında yazgı
Makbuldür duası, bekler nikahı
İlahi kapıyı, açar gözyaşı
Çanakkale ağlar, gelinlik ağlar.

Mürekkebidir kan, tarihe destan
Yer bulamaz Ocean, serin sulardan
Şahadettir akan, su ve karadan
Çanakkale ağlar, taarruz ağlar.

Ezineli Yahya, sesi semada
Altmış üç has maya, üç bini doğraya
Yağız kol havaya, niyaz Hüdaya
Çanakkale ağlar, Zaloğlu ağlar.

Mehtap Deresi ne, Mehmet Teğmen e
Süngü ile cenge, mecal gelene
Kör kurşun benzine, hicran hepsine
Çanakkale ağlar, infilak ağlar.

Murat er kınalı, titriyor saçı
Süslüyor toprağı, vatan kurbanı
Bahşeden anası, yanıyor bağı
Çanakkale ağlar, kınası ağlar.

Sular düğüm düğüm, yutkun boğazım
Çanakkale'deyim, geçilmez yazım
Toprağım namusum, ölsem çiğnetmem
Çanakkale ağlar, kalemler ağlar.

Tuhaf oldu nesil, babalar cehil
Anne ana değil, çocuklar sefil
Şüheda izler bil, bakışlar zelim
Çanakkale ağlar, berzahlar ağlar.

Hasan Hüseyin Çetin

Çocuk

Yokluğun ezdiği ruhla,
Gözler sönük, omuz çökük.
Ev daracık, tek odada,
Ağıt çürümüş, bel bükük.

İstedi elma yokluktan,
İster çocuk, vermez çocuk.
Babanın yüreği nardan,
Dil tutuk, gönül ah burkuk.

Gözü görmez oldu yokluk,
Çaldı desek, çırpıtı desek,
Para bulundu bir muzluk,
Yer desek, yemedi desek.

Muz elde, çocuk caddede,
Gösterdi onu herkese,
Evde yavan aş ise de,
Gezdirdi muz, çürüse de.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Damlalar

Semanın hüznünü döker toprağa
Çan bulur nebatat yeni hayata
Öyle bir ağıt ki sessiz duruşta
Çözölmek bilmeyen ilmek damlalar.

Aşık yanağına çizerken yolu
Zerreler ıslatır kendince yolu
Yazar destanları bulur sonsuzu
Dayanılmaz acı hicran damlalar.

Yaz sevda bestesi naçar kalemler
Nakşet aşkı bağra yanık defterler
Boz sevda keliması hain katreler
Kader bilmecesi buruk damlalar.

Hasan Hüseyin Çetin

Dayımın Çilesi

Sorma doktor derdimi söylemem
Onu demeden bilenler vardır
Acımla seni üzüp eylemem
Benden de dertli gelenler vardır

Israrla üzerime düşersin
Onmaz yaralarımı deşersin
Bir şey desem belki de şaşarsın
Sabah olmadan ölenler vardır

Yad ellerde durmadan ağlayan
Feryadıyla yürekler dağlayan
Ak alnına karalar bağlayan
Selvi boylu gelinler vardır

Körpe çağında bir kez gülmeyen
Sevgi nedir şefkati bilmeyen
Ana ki baba henüz ölmeden
Hem yetim hem öksüz kalan vardır

Sümbüllü yaylasında dağında
Bülbüllü bahçesinde bağında
Baba ocağından kucağından
Uzakta vadesi dolan vardır

Lokman fayda yok çare arama
Merhemi bulamazsın yarama
Gelen gider razıyım sırama
Cenneti ala da gülen vardır

Erciyes çevresi kar-u duman
Zalimde olmaz merhamet iman
Geçiyor ömrüm tükendi zaman
Son nefese kaldı saniyeler

Yalan dünyada demler sürmedim
Anam yok baba günü görmedim
Zalimde sevgi nedir bilmedim
Kurtuluşa kaldı saniyeler

Fani cihanda gezdim dolaştım
Yıkıldım çirkeflere bulaştım
Feleğin işine şaştım kaldım
Hayatımdan kaldı saniyeler

Anam göç etti benimki yakın
Bana dost gözüyle bir kez bakın
Bitmiş bedeni meşeyle yakın
Savurun külü yurduma benim

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Dilenci

Bir dilenci gördüm
Sevi mahrumiyetinin harabelerinde
Aşkın gayrisinde her şey sarmıştı
Dökülmüştü mekan kan kusuyor hicran
Çaresizlik kokuyor kara zindan
Ürküttü beni sarsıldım düşerim bir an
Ve göz göze geldik...
Dili bakışlarına geçmiş yakarıyor
İstiyor bir zerre sevgi
Yüreğim aç! sardı kıtlık diyor
Dedim: Ne yapabilirim?
Kolay verilmez sevgim.
Ve ekliyor...
Bir mısra da mı gönderemezsin?
Yok mu hecen ol katreden.?
Firar etti külli sevgim
Başka mekana daldı tüm hecem
Düğümlemişken dilim
Kendi gidiyordu adımlarım
İzbe sokaklarda hüsrân çukurlarına
Daldığımı görmeden
Yine benzer dilenci aşına...
Aynı beklenti keza
Yapamadım aynı kader aynı kaza
Derken üç beş ve sonsuz
Bre beşer ne ettin kendine?
Sevmen idi çare derdine
Sevmedin...Derman nafile
Boş beklentidesin
İmi olmayan yoldasın
Baktım harmanına hazin
Şehvet sevgi aşk aynı san
Şehvet bedende
Sevgi yürekte
Aşk nerede?
Yunus ol da gel
Bir pîre ver el
Der sana aşk anda gel
Yüreğinde ne hüzün kalır
Ne de yel

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Duman

Duman kaplamış manzarayı,
Sıla duman,diyar duman.

Duman örtmüş gözleri,
Bakış duman,yaş duman.

Duman çökmüş zihnime,
Dert duman,düşünce duman.

Bambaşka bir yürek,
Asude sular gibi,
Dingin,sakin ve berrak,
İçi duman dışı duman.

Alışamadım yalnızlığa,
Tutunacak el yok,
Konuşacak söz yok,
Hayat duman,ecel duman

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Duvar

Konuşamadın karşımda,
Hep suskun kaldın duvar.
Bakışın dondururken ,
Heybetine çöktüm duvar.
Taşlarının arasındaki harcı,
Hiç göremedim duvar.
Taşın oldum senin,
Alt sırada kaldım duvar.
Taşınamaz oldun ki
Yıkıldın sonunda duvar.
Ufalanıp zerreler gibi,
Altında kaldım duvar.

Hasan Hüseyin Çetin

Düğün

Dün gece rüyamda idin şehidim,
Çanakkale sızlarını boyuyordun,
Al kanınla.

Solmuş bayrağıma renk veriyor,
Hiç bir şeyi görmüyor gibiydin.

İlahi şehadet emrini bilircesine,
Korkusuz bakışlarınla,
Koşuyordun ateşe.

Şehit düşününde,davetini gördüm,
Bir bir içiliyordu şehadet şerbeti,
İlahi sarhoşlukla,
Ne heybetli yatıyordun kardeşlerinle,
Çanakkale bayırlarında

Cennetin şehit ormanı olmuştu Çanakkale,
Serpilmişti yamaçlara binlerce,yüzbinlerce,
Muhammed Fidanları.

Ve kenarda bir fidan gördüm,
Henüz onbbeşinde.

Kanlı gözyaşlarında kırılmıştı ışık,
Yeşil nura dönüp,
Sarmıştı Çanakkale'yi, semanın sonun a dek,
Nazlı bakışlarla...

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Düşünemedim

Sigaramın dumanında uçtu gençliğim,
Çekerdim ciğere,katran bilmezdim.
İşin hikmetine irfan ile erseydim,
Öksürükle pişmanlığı bestelemezdim.

Mangalımın alevinde yandı gençliğim,
Körüklerdim ateşi,külü bilmezdim.
Yangına rüzgar ne eder görseydim,
İsli kalıntılarda hatıra dermezdim.

Akşam oldu guruba gömüldü gençliğim,
Hoyratça harcadım günü,gece bilmezdim.
Ardıftan karanlığı öğrenseydim,
Operdim güneşi,nuru bilirdim.

Uyudum,yastıkta bitti civan gençliğim,
Yar dilinden muhabbeti düşünemedim.
Sevda tellerinden türküler dinleseydim,
Yıkardım uykuyu,geceyi gün ederdim.

Ana babayı ihmalle söndü gençliğin,
Öksüz yetim kalmayı düşünemedim.
Son nefesinde ah! bir öpebilseydim,
Ruhların vuslatını neşeyle beklerdim.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Eskidendi

Gözler bakıyor görmüyor
Diller dönüyor konuşmuyor
Kırpikte yaş ağlamıyor
Duydu eskidendi
Yukarı mahallede pişer yemek
Kokusu aşağı inmez,ne demek
Kokmuyor,mutfakta yanan yemek
Lezzet eskidendi
Tenekeden yapardık dümbelek
Çalardık yiyene dek kötek
Erkenden eve git ne demek
Çocukluk eskidendi
Yaramazlık edince sokakta
Tüm kulaklar komşuda
Görelim şimdi tutulsun da
Saygı eskidendi
Elbet hata yapılır
Arif dost uyarır
O yol bırakılır
Basiret eskidendi

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Garip

Bak, yılların yorgunluğuna,
Dermansızlık bahçelerinde.
Tartmadı çimen, toprak ana,
Sanki çekecek derinlere.

Uzanmış kimsesiz titreyiş,
Mana manzarasında gözler.
Çimeni kara sis kaplamış,
Membai dumanlı bakışlar.

Kanı çekilmiş al dudaktan,
Çıkar, kısık biçare ağıt.
Ümitsizce feryat el aman,
Örtüldü, serseri bir kâğıt.

Sisler uçuştu oracıktan,
Titreyiş yok, sarsan çimleri.
Bakışlar koptu manzaradan,
Yorgunluk buldu derinleri.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gazel

Mefailün mefailün mefailün mefailün

Benim yürek dilim dilim olur canan
Senin gözün bakar aman diler figan

Halim gören hicap duyar medet olan
Ruhum suden yakışmıyor zalim seven

Suret melek şeker badem güler misin
Ezan eder viran elim görür müsün

Sebep olur eder aşık akik saçın
Saçar beden ağıt gezer dağın taşın

Üzüm gözün süzer geçer hilal kaşın
Umursamaz benim sevim bitik gamın

Ufuk taşır hayal gelir uzaktasın
Gönül bakar niyaz eder arar yolun

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gel ki Yarım

Gölüm kıyım selvi sazım salın
Çalın sazım işven yarım nazın
Yolun açtım gelde dağıt saçın
Aşkım yolun sızın halin balın

Gözüm bakar senki canan özler
Ciğer gözüm gözün derdi çeker
Kanım durur hemen seven diler
Budur kanım belki gelir sever

Benim beden hücre bilir seven
Zabit hücre soğuk hapis neden
Dolum düşen gelip başım delen
Keder dolum yürek kökün kesen

Gönül kuşum firar uçmuş dağda
Namin gönül çizik bakki halda
Halim viran olmuş solma bağda
Gelki halim selim olsun canda

Sürki taşlı yolun burda biter
Kılıç sürme sürki ruhum çizer
Çatma kaşın bakma beter eyler
Yuvam çatma dönüm bağım yeter

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gelin

Ve bir gelin çıktı yola,
Gözyaşı denizinde,
Yetim sandalında.

Yürek ateşi gizli kalmış,
Gelinliğin içinde.

Ne bilsin eller.
Dile gelse hasreti,
Kim bilir neler söyler neler.

Yolun açık olsun öksüzüm!
Bahtın da.
Gölge olsun duvağın güneşe,
Eteğin çamura.

Uyanacak çok sabah var,
Sana annesiz,bana atasız.

Gelinliğin çadır olsun,
Kemerin nazarlık.
Aynı çadıra ömrün,
Yazgı olsun.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gelir Geçer (Gazel mefailün)

Mefailün mefailün mefailün mefailün

Ateş söner sızım diner acım gider
Rüyam biter hayal kurur gelir geçer

Gönül uçar kanat kanat mekan bulur
Yaban diyar garip eder gelir geçer

Bakan gözüm ışık arar yanar döner
Gözün açar nazar verir gelir geçer

Şeker dilin demez sözün kaşın çatar
Garip yürek viran kalır gelir geçer

Dalım kopuk bağım bozuk harap kalır
Hazan gülüm diken sarar gelir geçer

Hanem soğuk nefes boğuk canan gider
Heves gider ömür biter gelir geçer

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gitmeli

gitmeli

korkaklardan korkmadığım için gitmeli.
satıcılara satılmadan gitmeli.
namerde neşe vermeden gitmeli.
hain batağında, boğulmadan gitmeli.
gitmeli gitmeli...
bilmem nereye gitmeli, kiminle gitmeli.
hemen gitmeli çıldırmadan gitmeli.
mazlumun ilacı gitmek,
hastalık azmadan gitmeli.
el ele tutuşacak yaren olsa,
gitmeli, fizana gitmeli.
Koymalı, koymalı.
noktayı. orada koymalı.

Hasan Hüseyin Çetin

Göl

Yetmez bu mendil silmeye
Göz yaşı sel
Gel desem kar eder mi
Getirmez seni
Boşluğundaki göl

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gönül

Hülyalara daldı gönül
Bakış ufku keser gider
Dert kesmez gün bitmez
Düslere küser gönül
Mehtaba çıktı gönül
Karayı seçer girer
Göz görmez zindan bitmez
Canana sitem gönül
Yollara düştü gönül
Taşlara basar geçer
Hanlar geçer ağlar gezer
Umuda hüsrân gönül
Muallakta yüzdü gönül
Her kulaçta dibe iner
Boğulur nefes ölüm gelmez
Ab-ı hayata isyan gönül
Seda verdi aşka gönül
Beste canı yakar dinler
Kulak duymaz ses gitmez
Türküleri vurdu gönül
Ahirete vardı gönül
Hesabı verir geçer
Çilesi var ecir gelir
İrem bağda bekler gönül

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Görüntü Kaydı

Mağazada görüntü kaydı
Bankada görüntü kaydı
Yollarda görüntü kaydı
Yinede gelen gidene kaydı.
İlahi görüntü kaydı
Her zerrede kızılötesi kaydı
Mahşer günü gelince
Bakalım kim kime kaydı...

Hasan Hüseyin Çetin

Gözlerin

Ahu gözden nazar okşayıp atıp
Canıma korları saçma be yarım
Kırpikleri mızrak hünkarı yapıp
Delme biçareyi onmaz yüreğim

Hilal kaşlarını umarsız çatıp
Kurşum yük altında koyma dileğim
Kararmış halimi sürmenle yırtıp
Zindana umudu atma güzelim

Bir katre de olsa figan ağlayıp
Gözyaşınla boğma berrak tesellim
Nur ferin bakışta olmasın kayıp
Hüzün batağına gömme çiçeğim

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gözyaşı

Mutluluğum onda,
Berrak denizlere açılırım.
Acılarım onda,
Kurtulur,derman bulurum.
Sızı keskin,yürek körpe,
Kın olur bazen.
Kalp sıkıştı kafese,
Anahtar olur bazen.
Anlatamadığım duygulara,
Resim olur,his olur,
Elem tarlalarım,
Yağmur olur,sel olur.
Ölüme kucak açtığımda,
Tevhittir,hayattır,
Bir anlık mutluluğumda,
Sevinçtir,çığlıktır.
Onsuz bedenimde,
Ateş var har var,
Gözyaşı bittiğinde,
Çöl var,ölüm var.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gurbet-Sıla

Gurbette geçti bu ömür hep
Mutluluk onda acılar hep
Yürek sılada var bir sebep
Yorgun dizlerim yollar taş hep

Kastın mı vardı bana hamal
Mutluluk bendi sadece hal
Bıraktın orda oldum zeval
Kaldı geride ruhsuz bir dal

Kumpir diyarı dost sofrası
Bıktırmaz yense her defası
Gelen unutmaz hoş tadını
Bulamam artık o ağızı

Bam başka idi benim semam
Berrak ki berrak parlak gecem
Bulutum olur hayal sayfam
Ayaza duvak olur göğsüm

Yağmurum iner dane dane
Kardeşçe gelir tek tek katre
Mis koku dalar can evime
Yükselir hoş bu göklerime

İlk kez düştüm ah çocukluğum
Tanıştı beden derim kum kum
Taşı bedene tek umarım
Gurbet çakılı yanar ruhum

Lokması büyük yutulmuyor
Aç kaldım yaban kaçılmıyor
Suyu acıdır içilmiyor
Yandı yüreğim ölünmüyor

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gül Ten

Döner başı çeşmenin
Serpilirken katreden
Bir okşama gül tenden
Damla kalmaz o selden

Batırır gül dikenden
Nefeste hoş kokarken
Bir okşama gül tenden
Kurur yaprak sevgiden

Beyaz gelir kah telden
Özlem ile bakarken
Bir okşama gül tenden
Dökülür kah hayalden

Hüzün yazan kalemden
Aşk dökülen nağmeden
Bir okşama gül tenden
Düşer mektup gazelden

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Gün Işığı

Doğ seher vakti yüreğime
Acının pençesinde kıvranan
Dişinin sancısı gibi

Yanmak ister gözlerim
Nurunda ateşi bulmak
Alevini salıver gitsin.

Muhtacım sevdana senin
Çölünde aç kalmış
Bedevi gibi

Tatlı lokmanı yutağıma
Merhamet ellerinle
Sokuver de yutsun

Korkmuş sevdasız yüreğin
Mutsuz dalda çırpınan
Serçenin kalbi gibi

Yeter diyen isyanını
Seni bilir bana
Bağır duysun da gelsin

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Güzelim

Canan ısrarlı nazda
Cana bir hal oldu
Temcit eyler hala
Kul nic oldu
Yüzün gördüğüm an
Miladı can oldu
Güzeller cem etrafta
Göz görmez oldu
Sorması külli abes
Sevecen mi gözler
Kalbe cila iken diller
Bana facia oldu
Söze gelmez güzelliğın
Çürüm olur
İlk imrenen sana
Melekler oldu

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Habibe Geldim

Kumlara gömerek çıplak bedeni,
Mekke güneşinde yanmağa geldim
Karani olup da, kutlu geceyi
Kapın eşiğinde görmeğe geldim.

Yetim Muhammed'in gözyaşlarında,
Abdullah! a hasret dökmeğe geldim.
Ebu Bekir kalbinin sağ yanında,
Sıddık ümmetinden olmağa geldim.

Düşmanın cehiller zulmeder sana,
Cehillere Ömer olmağa geldim.
Sena nerde layık ol sena sana
Arayıp kelimın olmağa geldim.

Layık olamadım mübarek sana,
Hakkın huzurunda tövbeye geldim.
Adın türkü olmalı külli canda
Bilal cananın olmağa geldim.

Şefaatin kullan, bu garip perişan,
Muhtacım duana acizim geldim.
Muhammedim yolum olmadan viran,
Şefaati zemzeminde garka geldim.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Hâlık-ı Mahlukat

Meczip girer tabiat toprağı bahçesine
İmandan nasibi yok şaşkın hali biçare
Arayış içre gezer söyler yanlış tellerde
Karar kıldı tabiat şekleyledi derdeste

Der ağaç topraktandır ağaç gelir meyveye
Su can verir tohuma tohum gider çiçeğe
Yaşar gider mahlukat tabiattır kendince
İnanmaz yalanına hayalden olsa bile

Derken açılır kapı bahçe ki nûr-u pir\'e
Nuru geçer güneşi hakkıyla gündüz gece
Çarpar şua biçare kapalı kara göze
Zarurettir sualler izah-ı ahval pir\'e

Doğa sinek yapacak envai parça vere
Parça bulunsa usta gözün için işleye
Ne karışık değil mi uğraşmak bir nesneye
Say ki bulasın külli yaratılmış adede

Böylece nesne usta zarureti bitmeye
Kargaşa kaplar zuhur varlığı bezemeye
Mesele-i muamma misali bu bahçede
Akıl sahibi düşün evren nerede

Yürekte buldu şifa çözüldü pîr\'de
Açıldı kalp dil de Hâlık\'a etti tövbe
Göyaşı döker döner üzülr geçmişine
Hâlık yarattı yoktan muntazam diye diye

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Hanım Kız Mefûlün MefAîlün Feûlün

Gözler ki senin ceylan hanım kız
Gel gökte ikiz yansın bu yıldız
Berbat mı hayat bensiz ne ıssız
Sevdayı yalansız yaz canım kız

Eller tutar elden ne sıcaktır
Yokmuş edan ahval ne hastır
Terler bu vücut haller yanıktır
Suskundu umut vermez sanıktır

Sardin ya beden artık tamamdır
Fermada benimsin der salıktır
Evlenme yakın gelmiş saattir
Taçsın be gülüm aşkın duvaktır

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Haydi Kankalar Okuma Yapalım

PC mle kanka olmuşum
Sanalı gezdirir maus um
Bitmişim öyle yorgunum
Aga seslerini duyuyorum

Kalktım pencereden baktım
Gaciler söyler RAP ım
Gözüme ilişti HİP HAP ım
Giydim dışarı çıktım

Sırtımda GRAFİT li gitarım
MC lerle playback yaparım
BEAT benim takıntım
Sorun yok disco da yatarım

Yeah moruk neredesin
Uçmuş ya cırtlak sesin
Vaaav ne hoş dövmelerin
Hadi karizmaya gelesin

Manita yapmış çöm çocuk
Pearcing çekmiş yoluk
Barda alalım az soluk
Tarlada kalmış pulluk

Lap Top almış anti virüs yok
Top patlak pompa yok
Battı toplu iğne bant yok
Bundan başka oyun yok

İstanbul'un şekeri...

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

İbret-i German

Cedelleşti bak Alman'a külli cihana
Perişan olmuş aç tevessül yok aş

Teklifi ayan gider bendeki al ucuz
Cevap aşikar almam bilirim ne aruz

Ey ruhsuz ırkım beterini sen yaşadın
Sulha daldın da ak akçeleri harcadın

Mal kimin tüccar kim bilemedin yok duyar
Sarı liralara haine gider can yanar

Dersin adama dinine lanet fi gavur
Has düşmanını bildi eyledi be hamur

Aklı selimdir yenmez çiğ kebab pişmeli
Yaktı fırını verdi kavurdu ateşi

İraden yok çok zayıfsın otlar misali
Zeval eyledin yaktı ceddini ermeni

İrsine döndü sana yazdırdı katlini
Üzüldü beşer merhamet ister ermeni

Uranı bilen adam çeliği rah etti
Dinine lanet dedin rüşveti men etti

Kanunu bilir uyar hayati esasi
Ak alını ile oldu garbının devleti

Kim sordu ona duydun mu sende katliam
Kendi halini düşün aciz ah muammam

Çapulçulara oldun maskara şaklaban
Kuyruğu kıstır adımla dolan ki dolan

Lanetli kavim denildi German dilinde
Aynı kefare yazar Kur'an-ı Ayette

Yap gerekeni devam ihmale görelim
Hesabı nasıl sorar ZEBANİ görelim

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

İnsan Ve Hayvan

Dünyanın çeşitlidir hayvanı,
Dolu,iki ayaklı olanı.
Gözü doymaz çakalı,sırtlanı,
Cirit atar soğuk yılanları.

Güne iki öğün,dört ayağa,
Güne bin öğün,iki ayağa.
Biri saldırır aç doyurmağa,
Biri saldırır göz doyurmağa.

Hayvan doymasa anda şükreder,
Allah'ı sena ile zikreder.
Gözün doymadı oldun derbeder,
Hayvan elli adım önde gider.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

İstiyorum

Bir gece istiyorum
Yıldızı aydınlık.mehtapsız
Karanlığı berrak olsun

Bir taş su istiyorum
Dudağımı ıslatmasa da
Susuzluğum duru olsun

Bir lokma istiyorum
Doymasam,yarı aç kalsam
Açlığım sana olsun

Bir kelime istiyorum
Yar dilinden uçsun gelsin
Seviyorum olsun

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Kalanlar (Feulün Feulün...)

Gözünden kesilmiş yeşilden nazarlar
Karanlık odamdan giderken ışıklar
Senindir bilirsin bu yalnız adımlar
Çöküntün helaktır bıraktın ya karlar

Virandır dağın hep üşürken bu can yar
Ne yorgan ne yastık yatak taş ve sızlar
Mezardan bakarken ölümsüz çananlar
Ümitler dizilmiş yürekten ne ağlar

Peşinden gelir duy ilah var niyazlar
Nefesten kesilmiş sıcak ol selamlar
Be nankör konuşmuş dilandır duvarlar
Bakıp gör gerinde bıraktın su çağlar

Denilmez yarım var gönül köz sitemkar
Diyardan gezerken yalıdır adımlar
Şaşırmış yorulmuş kesiktir takatlar
Maşuksuz hayattan gider tek kalanlar

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Kapadokya

Sıla bana bura olsa
Suyu cana deva olsa
Dağı taşı gezi olsa
Yare bağı sevi olsa

Peri baca hoş a gide
Yere alta yuva gide
Hana dost yata gide
Lale zara güle gide

Eski güne ziya vere
Yazı yaza seda vere
Atla koşa gemi vere
Dere tepe yolu vere

Aşka baka piri bula
Eren deki sözü bula
Gele veli bula bula
Kapa doka seni bula

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Küsüş

Düğme vaden bitik halli
Bağın kendi kopar artık
Astar kumaş küstü gayrı
Hırka bende değil artık

Cebin delik komam belli
Sırra yerim bitti artık
Soğuk kırsa garip kalbi
Beden küstü sarma artık

Erene vefan nerde sevgi
Senle zikir olmaz artık
Takke yalın çarık bitti
Tekke küstü gelme artık

Üstüm açtın ettin viran
Bunca zulüm yeter artık
Saten libas verse yaren
Yudum huzur olmaz artık

Günüm geçer akşam ıssız
Nağme bozuk telde artık
Dilim güzde sevda demez
Hırka bende değil artık

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Mazi

Mazi misali parçalanmış saat
Akrebi sağda yelkovanı solda
Gönül dermeye çalışır da heyhat
Kadranı kalmamış yok ortalarda

Üzüntüyle bakılır zembereğe
Sitekler edilir masum feleğe
Mine aranır bakıp sevinmeye
Ağlatan çarklar gelir hep gözlere

Kırık oyuncakların enkazında
Mutluluk bulmaz mı kimsesiz çocuk
Dağılmış saatin tüm çarklarında
Keder hüsrân ve de ümitsiz boşluk

Gerçek sevgi aranır bulunur giz
Kin denizinde boğulurcasına
Sırrı muamma nedir bilinemez
Yürek dağlayan bir mutluluk onda

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Mehmetiğe Veda

Öperken elimi sessizce
Ayrılığın ateşini tut
Tut ki yansın yüreğim gibi

Evlat sevgisi sanma
Mehmetiğimin aşkı bu
Kardeşler alnından öpüver gitsin

Dökme ocağa göz yaşı
Sevda ateşi sönmesin
Bırak,yürekleri yaksın da gitsin

Yürü Salihim,aç gözün kulağın
Bak da gör oyun çakalın
Muhammed aşkına bozuver gitsin

Kapatma gözün bir an
Kim bilir var,belki yazılan
Ay -Yıldızı gözüne,sarıver gitsin

Çak imanı göğsüne
Çak ki vuslat olsun
İki cihanda ocağa dalıver gitsin

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Mektup

Mektuplarım dökülesi sonbaharın gazeli
Güzelime sözler düşmüş nağmelerin ahvali
Lal-ı renge bürünmüş de satır aciz temelli
Kim bilir od rengi belki de damardan teselli

Damladı yaş gökten inip kelime-i sevgiye
Dağılmaz mı yazı acı yağmurun seline
Kavruk yürek kağıt yanmış bir emare köşeye
Hasrettime isyan olmuş kelam olmuş demeye

Ayrılığım döndü bir an fırtına mı ki boran
Uğultuya girip bir an yaprak etti zar figan
Mistik sesler misali ve geliyor ta uzaktan
Sanki mezar belki berzah ne bileyim kah fizan

Titreyerek diyor gittin sebebin ne vefasız
Göğüm ağlar vaka hazin zuhur hani zamansız
Parça parça oldu sema kurşun gibi ya hamız
Toprak bozkır mahsul kuru mahrumiyet ve anız

Gittin geçti zaman söndü ateşler hep yürekten
Göz görmedi gönül katlan örneği ki söylenen
İsterdi ah yürek seni başın tacı eylesin
Alevini seyretseydi kavrulsaydı alenen

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Menekşe Tarlası

Menekşe tarlasını ayaz vurmıştı
Ağıt rüzgar karışık yapraklar başka
Görmedin, beynimi esti savurdu
Hıçkırdım, sensiz kalacak dudağıma.
Derken... Mutluluk çöktü bir an
Oynadık kovalamaca
Basmıyordun menekşelere, ölmesin
Kaçıyordun, uçuyordun, mutluydun.
Kovaladım, yakaladım, ebesin.
Durdu bir an kalbim
Ya sahi olsa ya ayrılığın...
Hayalini kovalarsam bir gün?
Tutmuştum omuzlarından
Döndün ve çöktük soluk soluğa
Bakışın bakışımda, sıcak nefesin
Ayazın arasından sıyrılıp geliyor
Şarıyordu tenimi ve busen...
Ölüm döşeginde zezem gibi
Dermansız derde lokman gibi...
Damarıma morfin etkisi yapmıştı
Kiraz öpücüğün
Dikenlere oturmuş, sarhoştum
İncecik belinden tuttum
Kopar diye korkuyorum
Kaldırdım menekşem seni.
Menekşelerin yanı, üzüm bağı
Topluyorduk salkım salkım
Gözlerini misali üzüm
Kaldı iş oyundan yarım
Hiç canımız istemiyordu
Oturduk, doldu sevda sağ yanımda.
Hatırlar mısın? sormuştum
Beni ne kadar seviyorsun?
Küfeler almaz diyordun
Çocuksu saflığın, engin sevgin
Altında eziyordun
Sırtıma bindin hani eşek oyunu
Gülücüğün, sesin, yüzün
Hep arkadaş, göremiyorum, sensizim
Oyundur bu diyemedim
Ya sahi olsa ya göremesem gözün?
Tutuldu dizim, koptu kolum
Ne yordun beni aşkım
Menekşe tarlalarında

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Meydan Artık Çakalın

Okşardı gülleri,yaprağı,
Gezer gülzarını her daim.
Fısıldar onlara sevdayı,
Bakar bahçevan.der yandayım

Yalnız bahçede,el çaresiz,
Yoruldu mu ne bir gün,üzgün.
Ağlar yürek alevli sessiz,
Terk etti diyarı,dil hüzün.

Alır Azrail anda gülü,
Bahçe tarumar mı tarumar.
Bilinmez kim neyler bülbulü,
Doldu pıtırak,azar azar.

Yaslı kah taş,kah toprağa,
Dağını seyreder,duman duman.
İstiklali solur bağrında,
Zuhur gecikti,geçti zaman.

Özgür,tek başına yaşayan,
Çok yalnız,yürek buhran buhran.
Düşündü gitmeyi buralardan,
Kurda bakılılır hayran hayran.

Kaldı geri çaresiz mahluk,
Yamaç boş kaldı,issız ıssız.
Geri kalan artık evlatlık,
Meydan çakalın sessiz sessiz.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Mezar Taşı

Soğuk bir taş,
Dipsiz kuyu başında.

Bazen gidilir umutla,
Görürüm,duyarım sevgiliyi.

Nafile...

Dönülür,gözyaşı ve mendil,
Unutulur geri dönüş,
Dönmemecesine.

Dönünce anlarsın,
Burası son nokta.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Muhsin Hak'ka Yürürse

İhsansız kalırsın, kumları avuçlarsın
Divane idraksiz gezersin avarsin
Şaşkınlığın doruğa inkişaf hüsransın
Kutlu Muhsin Hakka yürürse

İhsanın liyakati hüsnü zan
Olmayana gelmez haktan hasen
Çırpınırsın kalırsın külli viran
Şua gözlü Muhsin Hakka yürürse

Rahmetin gelişi Haktan yudum
Vesilesi demen Muhsin'i buldum
Mahrumsun, yanlışa dedin mabudum
Biçare Muhsin Hakka yürürse

Sevdayı göremezsın dil dökersin
Kafirle kıl kola şoursuz gezersin
İmanı kaybeder postu nere serersin
Kemal Muhsin Hakka yürürse

Adam olamadın zarif vatana
Avdet etmedin kameri ziyaya
Sebebi sensin emsalsiz hicrana
Yanık Muhsin Hakka yürürse

Hasan Hüseyin Çetin

Mutluluk Şiiri

İsterdim üç kelime seçip,
Sevdayı şiirde yaşatmak.
Mısraları semaya saçıp,
Yağmur edip gönül ıslatmak.

İçim, dışım da olmuş hüznün,
Gözyaşımda kan, dilim katran.
Kederle yapmışım ki düğün,
Gelin fettan, damat gariban.

Mutluluk şiire gelince,
Kalem de kırık, kâğıt yırtık.
Nerede mutluluğa hece?
Kalbim kırık, hayalim yırtık.

Hasan Hüseyin Çetin

İsterdim üç kelime seçip,
Sevdayı şiirde yaşatmak.
Mısraları semaya saçıp,
Yağmur edip gönül ıslatmak.

İçim, dışım da olmuş hüznün,
Gözyaşımda kan, dilim katran.
Kederle yapmışım ki düğün,
Gelin fettan, damat gariban.

Mutluluk şiire gelince,
Kalem de kırık, kâğıt yırtık.
Nerede mutluluğa hece?
Kalbim kırık, hayalim yırtık.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Mücevher Kutusu

Hani müceher kutusu olur ya?
Bir zamanlar öyleydim.
İçerde pırlanta,dışarda ben.
Çevher gitti kutu boş.
İçimdeki boşluk böyle bir şey...

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Neylesin

Çiçeksiz sevene
Sevilen neylesin
Kararan yüreğe
Gözyaşı neylesin

Divane dağlara
Adım neylesin
Dermansız yaraya
Hekim neylesin

Göğün gözyaşına
Toprak neylesin
Kapanmış nazara
Güneş neylesin

Büzülmüş dudağım
Ağıt neylesin
Sensizlik ölümüm
Azrail neylesin

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Olmazsa Olmaz

Süslü saray olmazsa olur,
Sıcak yuva olmazsa olmaz.
Has abiye olmazsa olur,
Edep şalı olmazsa olmaz.

Yardakçılar olmazsa olur,
Refik dostlar olmazsa olmaz.
Engin arazi olmazsa olur,
Avuç vatan olmazsa olmaz.

Her ibadet olmazsa olur,
İhlas, iman olmazsa olmaz.
Uzun ömür olmazsa olur,
Mutlu hayat olmazsa olmaz.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Ozanım

Aşk bestesi,sevdadır şiir,
Yürekten gelir,ılgıt ılgıt.
Gönüllerden akan bir demdir,
Kelama dize,beyit beyit.

Sevdanın kötüsü mü olur?
Cümle açılır,berrak berrak.
Ozan seçenler cehil olur,
Hasrete gelir,durak durak.

Diz duygunu ozan kelama,
Okumazsam namerdim.

Hoş sada ararken sessiz yar,
Cananı bekler,adım adım.
Ozanım gezer aşka diyar,
Dilbazı yaşar,yudum yudum.

Ver sadanı ozan kulağa,
Dinlemezsem seni namerdim.

Nefis ister bazen taltifi,
Hak senin illa,hece hece.
Gerekmez sana dost tarifi,
Yerin yüreğin derininde.

Yüreğini aç ozan bana,
Senasız gelirsem namerdim.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Öğretmenim

Yüreğimin parçası senin için,
Gel,desem sığmazsın.
Gitsen de kopamazsın
Gönül bağı senin için.

Yanağımda dudağının al sıcaklığı,
Hayali kavurur dimağı.
Hattatım bilir yazılacağı,
İşledin emsalsizce bağrımı.

Gün olur selini bulur gözlerim,
Dua,şükür senin için döner dilim.
Nami unutulmaz,kaplı evrenim,
Sonsuzda ver elini öğretmenim.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Ölüm

Beklenir sonu,
Acıların, mutluluğun bile,
Yeni başlangıca doğru.

Çekildi dert yeterince,
Mutluluk yok artık,
Mutlulukta bile.

İstemem hiç bir şey,
Şönsüz kalsın.
Ölüm, güzel şey.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Ömür Kubbesi

Ömür kubbesi üstte,altının altındayım
Kara hücreler içre,törpü kiskacıdayım

Dizilmiş ben misali mahkumu beşeriyet
Dalgın düşüncelerle bekleyiş boş nihayet

Ukdenin adımları ufka bassa da zeval
Hayatı hakikatte acizdir bende ahval

Bir oyun ki fi sanal çöz ki bulasın kemal
Piyon gider tek adım,meşgalesi yem hamal

Zulmet çemberindeyim,cebrim dışarı akmak
Suri mukim cehdimde,pes eylemeyen ahmak

İkna olmadı olmadı bu can,serzeniş kesmez bir an
Cühelasın idrak et,gelen ilahi ferman

Törpü işler aşınır,kelam gider dil şaşar
Dil hoş söyler konuşur,sükunetle ceng yapar

Hakkını vermez Hakkı,bilmez ayalın hakkı
Kaybeder huzurunu,maşherde öder hakkı

Cisme geldi alilane,bekler havadis umar
Bitik bekleyiş zuhal,sen yolda kim oyalar

Ayan idi bazen hoş,küllü cihan oldu boş
Şua sardı meydan loş,ömür ziyan geçti boş

Dağılacak cam kubbe surun çınlamasında
Ebede başlar adım,hesap sonu sıratla

Saçılır kırıntılar tartar mizan kefedede
Umulur vesiledir hoş gidişin ebede

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Özledim Annem

Bu akşam okşasın, titreyen sesin.
Hasretine çökmüş, ruhumu annem.
Acını tartmayan, sema inlesin.
Kara taşlı yolda, özledim annem.

Kefendir kundağım, bu yolculukta.
Yol iner çukura, bir kara yatak.
Dalmasın sensiz göz, derin uykuya.
Ninnin gökyüzünde, gözlerin ıslak.

Vasiyet gömsünler, seni yanıma.
Toprakta da olsa, sar beni annem.
Acı dolar sızı, kara mezara.
Melekler ağlasın, özledim annem.

Hasan Hüseyin Çetin

Peri

Anlatayım mı güzelliğini?
Anlatılamaz,yine de anlatmam.
Şımarırsın...
Çirkinsin,benden gayri bakmaz.

Benim destansı perim,
Diline hiç bakmadın mı?
Konuşamadın...
İki kelimen birbirine uymaz.

Gönlüne gelince eşsiz huri,
İçi sevgi dolu,sonsuz.
Girilmedi...
Benden gayri girilemez.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Pir

Ak saçlı ihtiyar
Adı Hasan kendi pir
Saçları hayatı anlatır
Sevgiyle tel tel
Tespîh elinde niyaz dilinde
Huzur diler aleme
Aşk onun her zerresinde
Hasta yatakta bile
Acı dizlerinde
Gölücük pembe yüzünde
Oğulcuğum diyerek
Götürdü gönül bahçesine
Bulunmaz cennetinin sonu
Görünmez sevgi ufkunu ucu
Hayran bakışım yorgun gözlere
Dedi dua var bende herkese

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Pişman Sevgili

Dağılacak saçların, ayrılacaktır tel tel
Dokunmayacak tene, kendine küsmüş gibi
Yosun tutacak gözün, yaşın akacak sel sel
Yüreğinin gönlüme tutturduğu pas gibi

Kopacak tırnakların, isyankarlık nedeni
Bırakacak elini, vefasızlığın gibi
Sızlayacak her zerren, çökecektir bedeninin
Hicran lokmanda sundun eşsiz acılar gibi

Çağırمام seni daha, adımın da dönecek
Şaşkın kalacak pişman, devranın çarkı gibi
Görmeyecek gözün yol, vakit doldu şimdi geç
Günü batan akşamın, karanlıkları gibi

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Rebecca'nın Günü (Sevgili Rebecca'ya Şiir)

Güzel Rebecca Gününü beklerken sessizce
Çaresizliğin ateşini tut
Tut ki yansın yüreğim gibi

Nazlı gözlerin ararsa beni
Sisli ufuklara bakıver
Bakıver de boşluğa salıver gitsin.

Gönlünde bulursan beni
Titresin yüreğin bedeninle
Minik serçenin kalbi gibi

Ateş düşerse içine ağlama
Gözyaşın söndürmesin
İbrahim ateşine dalıver gitsin

Şefkatin ruhuma düştü
Derman oldu tenime sürüldü
Kralıçeden esen yeller gibi

Es İngiltere perisi
Dermansız dizlerime vur
Vurulsun da dizlerim çöküp te gitsin

Rebecca nın Günü gelsin
Ruhuma milad olsun
Yeşeren çiçekler gibi

Yeni ömrüm sende başlar
Tut ellerimi Davudun demiri tutuğu gibi
Sonsuzluğa sevgimi salıver gitsin

Hasan Hüseyin Çetin de Rebecca ya sevgilerle

Hasan Hüseyin Çetin

Rüzgar

Rüzgar diyor gel gidelim
Gecenin karanlığında
Kahr dolu ayazıyla
Tenime vurarak
Her şey savruluyor ağırlığınca
Biraz sağa biraz sola
Kasvet kaplamış her yeri
Kasveti bile
Esinti konuşuyor sadece
Daveti bana sanki
Ayrılık zamanı benimki belli
Ahenge sallantı diğerlerinininki
Acılardan kurtaracaksan
Ey deli rüzgar
Al savur beni buralardan

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Sadece Sen

Bakışın gözüme akıyor
Tatlı ve baygın
Derince...
Sıcakın bedenmi sararken
Okşar alevi
Delice...
Dalgalar içindeyim
Sedan dinleti deryası
Sarhoşça...
Sana sevdami atlas yaptım
Serdim her yere geçer diye
Ve sen...
Kaybettin sevmek pırlantasını
Göremedin kara sevdayı
Gafilce...
Gitsen de hoş kalsan da hoş
Hayalim seninle sarhoş
Sadece sen varsın sen...

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Satılık Şehit

Satıldın yiğidim üç beş kuruşa,
Gömülmüş parmaklar berrak bakışa.
Sarmaşık misali medeni yamyam,
Doymaz gözü kana, canın su aş.

Satılan makamın damga pulusun,
İhanete düşen candan ulusun.
Mindere değişen seçkin cühela,
Canda, evladında inleyip bulsun.

Satıldın korkuya, ödleğe bedel,
Cihadı unutmuş basiretsiz el.
Vicdanın mı kuru Türk isen eğer,
Ecdad yüreğine bak kendine gel.

Sattı seni millet, düşmanı görmez,
Ezer vatanımı hasımda çömez.
Temizlen dinsizden kes kellesini,
Uyan Anadolu, ölüm gel demez.

Şehidim yum gözü cennet senindir,
Hesap ödenecek İlah'a birbir.
Mevla satın aldı evlattan yârdan,
Cehennem küffara ev, aş ateştir.

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Sessiz Gidiş

Rüzgar diyor gel gidelim
Gecenin karanlığında
Kahr dolu ayazıyla
Tenime vurarak

Her şey savruluyor ağırlığınca
Biraz sağa biraz sola

Kasvet kaplamış her yeri
Kasveti bile

Esinti konuşuyor sadece
Daveti bana sanki

Bilinir ayrılık zamanı benimki
Diğerleri ahenge sallantı

Acılardan kurtaracaksan
Ey rüzgar
Savur beni al buralardan

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Sessizlik

Hummalı caddeyi adımlıyorken
Arabalardaki vaveyla sessiz

Köhne kahvehanem müdavim bitek
Sundurmanın altı ahali sessiz

Eskimiş yeleğim cebimde köstek
Vakti mırıldanır saatim sessiz

Sıkça sohbet ister matemli yürek
Yaren müsvettesi kelimde sessiz

Boş gezinti sonda eve dönerek
Ucube diyarı hanedan sessiz

Kan götürür zalim izah ne gerek
Allah\ın aslanı oturmuş sessiz

Sevgi sonlandırdı iyi biterek
Umar-ı muallim dersinde sessiz

Akıbete baktı ağladı melek
Hesabı mahşerde mizanım sessiz

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Sevda

Dağları gezdik,dolandık ki yandık.
Gönüle baktık,baktık ağladık.
Dikene acıdık,gülü sardık.
Kalplere girdik,sevdaları yazdık.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Sevdiceğim

Kararıp ipek teller dökülmüş sam yelden
Sürme yay çizmiş alın altına ikizden
Şua çaktıkça perçem dönüyor mor renkten
Kaşın altına siyah elmas var iremden

Sayfası beyaz nur defterinden yanağı
Mevla çizmiş de kiraz-ı nar-ı dudağı
Sözler süzülür inci diş boncuk arası
Zelzele yürek çarpıntı bir an nazarı

İncedir boyun nefes geçer mi bilmece
Kibar cisimde hoş endam aksi yok nesne
Hilkati enfes hanımdır beşer içinde
Kopma haline üzülür canım zar belde

Huri oturur hicap eder o gezerken
Temaşa eyler aşkıma bakış cemalen
Kim bilir belki kamaşır gözü güzelden
Yaktı şükürler yazgıma Rabbim ezelden

Nimette külfet taşınır sırtta var kambur
Nasıl hamd eder ihsanına can ya Gafur
Yüreğim paktır amelim hastır ben mamur
Cennet isterim cananım yanda son mansur

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Sevgi

Ben sevgiyim...
Sararan benizlerde deva
Solmuş dudakta gül kurusu
İnce belde kemer
Yalnızlık ayazında yorganım
Aşk benim.
Titreyen kelimelerde hece
Yar yolunda kaldırım taşı
Ümitsiz bakışlarda fer
Çarpan kalpte kanım.
Ben mutluluğum.
Kara gece sonunda seher
Ağlayan bebekte anne
Kış ortasında kardelen
Bahara öykünen çiçeğim.
Ben sevgiyim.
Kavuşan ellerde ten
Bakışan gözlerde sel
Soğuk bedende
Sam yeliyim
Ben,Sevgiyim...

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Sevgiliden Kalanlar

Sevdayı yaşarken derin bakışta
Bedeni sarardı yarin ateşi
El ele tutuşup özlemle sarışta
Ahu göz durdurur titrek nefesi

Kuruttu ayrılık gözlerde ferî
Solmuş yanaklarda damlalar iri
Yokluğun ayazı saran zar deri
Ahından buruşan parmaklar kalmış

Kalp çarpar aşkına sensin diyerek
Semayı doldurur en güzel beste
Beyin sarhoş olur sendeleyerek
Can seninle mutlu gönül aheste

Mutlu günlerin hayali kopuk
İçerde suskunluk yürek buruk
Kurumuş damarlar düşünce donuk
İçleri boşalan elbiseler kalmış

Her vuslatta öpmek tatlı dudağı
Şaşkınca bakarak özür dilemek
Birlikte kurulur sohbet otağı
Ne hoş anlatırken yarı gözlemek

Dudaklar kurumuş busesiz çehre
Diller susar olmuş bestesiz nağme
Kahr diziliyor kelimelere
Yar için yazılan beyitler kalmış

Hasan Hüseyin Çetin

Sümüklü Dilber

Dudağı olmaz renge boyar
Allığı avurduna yağlar
Kırıtır sallanır sokaklar
Eve de gel sümüklü dilber

Ara sıra girer mutfağa
Kaşif aşçı yanık çorbaya
Kepçeyle dalar çömlek tasa
Kaşığı bil sümüklü dilber

Kendin sanır aliyül ala
Tersinden bakmaz mı aynaya
Ne yediğini söyler hırka
Biraz dikkat sümüklü dilber

Esans ölür ev kokusundan
Haşerat kaçır çorabından
Toz duman savrulur şalvardan
Temizlen az sümüklü dilber

Burnunu çeker şimşek çakar
Ahali yıldırımından korkar
Gergedan daha kibar horlar
Cinler korktu sümüklü dilber

Bir konuşur da pir konuşur
Tüm dedileri der oturur
Kargalar seninle avunur
Susar mısın sümüklü dilber

Haçlı ordusu ne yanında
Yeniçeri sıbyandır sana
Yoktun Ankara Savaşı'nda
Haydi cenge sümüklü dilber

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Şaşkın

Vehmin zor biter
Yaşa düşer beşer
Hesabın Bağdat'a gider
Mekke'yi zor geçer
Benzersin emsali kuma
Cüce boya,akrep aşka
Adımına bakmaz düşmüş yola
Ejder renkten renge girer
Bir yanar bir söner
Karasın ziyadan haber
Ana yavrunu avur
Analık kendin avut
Biri yüreğin diller
Biri haset közler
Üstadım öğretti okumayı
Hem gönüle yazmayı
Saklasan da ukdeni
Nazarım bilir görmeyi
Minik şeyler amma hoş
Tadın belki mayhoş
Salınırsın boş boş
Ahvalin bana hoş mu hoş

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Şişede Kalanlar

ŞİŞEDE KALANLAR

Bunalım krizinden arınmaya der gönül
Dert çaresizliğine bir garip kaçış mı ki?
Gezinin sonu hayır değil altta bir düldül
Dost kaçma çare yürek dibinde gizli mi ki?

Seslere umursamaz kulak niyeti budur
Çınlamalar beyinde şimşekler susar mı ki?
Muhabbeti kaybetmiş bilmez beyhude ulur
Dinlesen avazları besteye döner mi ki?

Meçhul nesne arıyor beden yitik gurbette
Divane olmuş aklın başına almaz mı ki?
Bakış at gözlüğüne mahkûm olmuş hedefte
Cevherin hası peşte dönüp te bakmaz mı ki?

Umutsuzluk denizi camdan kafesi saydam
Dingin manzara verir sular giriş tepeden
Boğar anda dalgalar yüzülmez ser hoş makam
Enkaza kulaç atar silinir âleminden.

Gün gelir boşalır da buhar misali üstten
Bırakmasan da onu kahpedir mey terk eder
Kavrulur ten güneşten yalnız buruşuk beden
Deprem kalıntıları bak ki berrak şişeden

Hırçın dalgalarından sahilde malın mülkün
Kuma karışmış kayıp haysiyet ve şeref
Gözyaşı neye yarar önünde cesetlerin
Uzanmış yatıyor bak yavrucağın ve eşin.

Hasan Hüseyin ÇETİN

Hasan Hüseyin Çetin

Tuhaf Bir An

Yabancı bana gökyüzü
Kapkara sarmalıydı ve
Bulunamayan güneş

Tuhaf bu arazi
Dimdik olmalıydı ve
Üç beş taş

Gariplik var bende
Acı dağlamalıydı ve
Gözde bitmez yaş

İçmedim böylesi pınardan
Suyu kaynamalıydı ve
Olmalıydı ateş

Sevgiliye ağlamadım bu gün
Hasreti dağlamalıydı ve
Vadesi gelen yaş

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Türk'ün Hasreti

Üç yiğit eşimden gelir,
Ata Salih,ülkü Umut der.
Pirim Türk'e Samet diler,
Hasretim,Atilla'da kaldı.

Hanım eve duvakla girer,
Balalar turkuaz şapka giyer.
Kavuklar eskir birer birer,
Oğuz başım kalpaksız kaldı.

Babam ulu,nasihat verir,
Anam hatun ninni devşirir.
Eşim balaya öz getirir,
Öykü dalım Korkut'ta kaldı.

Hakan oldum külli cihana,
Hayran,şah-ı orman aslana.
Geme gerek yok Türk atına,
Kapım Bozkurt'a hasret kaldı.

Dilim diler öykü derler,
Dost diller türkü söyler.
Sevenler Türk'e övgü dizer,
Gönül telim Manas'ta kaldı.

Tüm adem oğlu su içer,
Kah melun şarap diler.
Bilinmez millet ne içer,
Ciğerim ayranda kaldı.

Delikli demir icad oldu,
Derler ya mertlik bozuldu.
Yiğit cenkte silahını buldu,
Kılıncım kına hasret kaldı.

Türk bakmaz kuru kalabalığa,
Setti yığdırdı Çin Halkı'na.
Soyu hakan,her ustalığa,
Taşım sanatı,Orhun'da kaldı.

Bebek beler kız bebeler,
Kızan bebe top tepeler.
Civanlar pehlivanlık diler,
Oyun bahçem ciritsiz kaldı.

Ad verdi Anadolu'ya analar,
Can verdi Anadolu'ya atalar.
Türk'ün kanıyla ıslandı topraklar,
Bahçem harap,Ötüken'de kaldı.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Türk'ün İmanı

Tuttu nefesi,Allah! Allah! tan sonra,
İman kaçmasın.

Savurdu kılıncı tek elle,
Ufuk çizildi,ruhlar kesildi,
Cesetler hakeza.

Küçücük neferdeki hüccete bak!
Tüyler dindik,
Canlar fena fillah.

Kükrüyor atlar bile,
Rahşan başka,yele başka,
Gaye Allah.

Tufan kapladı meydanı,
Cehennem kızılı oldu küffara,
Cirit sahası sanır,
Coşkuyla yiğit merdana.

Aynı aşk hanede,
Dedede,kundakta bebede.
Müjde bulunca zaferde,
Gözde dinmez yaş,
Dilde Allah! Allah!

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Ülkü Yolu

Kime gölgen,boşa gider bulutlar
Zor çıkış,yorulmuş dimdik yamaçlar

Unutma yırtıldı dizler,dağların
Yolcusu kalmamış,kıvrak yolların

İnziva dileğim,ahvali ülküm
Ne zaman yekini kalkar bilemem

Çakallar kapladı toprağım taşım
Ütanma zamanı geldi kağanım

Kuzular arslana baş tutar oldu
Yüreğin perçini sökölmez oldu

Bedinde zeval var tarifi meçhul
Çıkılmaz girdaptan süngösüz oğul

Bir elinde kopuz anlat Manas'ı
Bir elinde topuz salla cihanı

Kalemini çevir gerçek silaha
Kari olmalısın ilmi kitaba

Gör dağılır çiller imha hainler
Gün görsün aş bulsun ol kimsesizler

Akar ülkü dağın selleri ılık
Duş eder taharet cümlesi mahluk

Düşmez mi bir damla karanlığına
İrkilsin bedenın dön öz varlığına

Kafir nöbet bekler esnaf köşede
Her suyun çevirir eli derede

Maarif senin mi oldun hub ayal
Tırnağı geçirmiş kaldı din hayal

Başbuğ anısında sarhoş yatarsın
Alp ereni Hakka yalnız yollarsın

Uyan,münafığı izler gidersin
Yiğitliğin heba,olduğu yerdesin

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Ümmetinim

Pak yürek gerekir ver kerim allah
Aşka layık olmak isterim allah
Dolsun gönlüm sevda ya resulallah
Ümmetinim kabul ya resulallah

Sultanı habib o yanında allah
Habibine habib olayım allah
Mevlaya gidelim ya resulallah
Ümmetinim kabul ya resulallah

Mahsunum günahkâr tövbe ya allah
Muhtacım resule vuslat ya allah
Yetimi âmine ya resulallah
Ümmetinim kabul ya resulallah

Güzel ahlak onda diledin allah
Edep öğretmenim eyle ya allah
Dizin dibine al ya resulallah
Ümmetinim kabul ya resulallah

Şereftir habibe ümmet ya allah
Müşerref olayım ona ya allah
Ah bir girsem gönle ya resulallah
Ümmetinim kabul ya resulallah

Hasan Hüseyin Çetin

Üstad

Mevla aleme insan verdi
Gaybı sildi beyni verdi
Bilim irfan gönül verdi
Öğren Hakkı üstad verdi

Hasta derde lokman ister
Tabib olmak üstad ister.
Çiçek susar Kevser ister
Bağcı olmak üstad ister

Hakka niyaz mabed ister
Taşta desen Sinan ister.
Gönül koşar yeren ister
Dilde mısıra Yunus iser.

Mevla insan nurum demiş
Bütün varlık nimet demiş
Helal haram öğren demiş
Şükre gafil kalma demiş

Terzi yanlış diker olmuş
Kumaş telef makul olmuş
Katip yanlış yazar olmuş
Kağıt telef gazel olmuş

Erbap kendi malın işler
Yapar bozar doğru işler.
Üstad Mevla nurun işler
Bozma Nesil mizan işler.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Vatan Diye Diye

Vatansız olur mu kartala?
Kondu pençesiyle doruklara,
Kavradı! Vatan diye diye.

Uçup geldi mi ecdat buralara?
Pala destanı yazdı Anadolu'ya,
Bileğiyle! Vatan diye diye.

Tevhit yazılmadı mı eşarplara?
Adını kazıdı toprağa,
Analar! Vatan diye diye.

Meydan okunmadı mı, HU ile asırlara?
Kaleler, namahremeler basıldı bağıra,
Saklandı! Vatan diye diye.

İman bezenmedi mi toprağıma?
Şehitler sığmaz oldu vatana,
Şahadet! Vatan diye diye.

Kahroldu iblis, düşmedi mi işi başa?
Vesvese oldu şefkatle düşmana,
Bizimdir! Vatan diye diye.

Gün geldi duruldu mu saha?
Yiğit çıkmaz oldu meydana,
Barışta! Vatan diye diye.

Bozulmadı mı, basiretsiz nesil?
Bilinçsiz, oldu düşmana zelil,
Baktı! Batı diye diye.

Şehvet sardı, yemeni açmadı mı?
Çağdaş olurum sandı,
Saçıldı! Batı diye diye.

Kâfir drama yazmadı mı?
Bizim figüran oynadı,
Raks etti! Batı diye diye.

Açsın, aşına zehir katmadı mı?
İşine hançer çaktı,
Kölesin! Batı diye diye.

Dahası yok mu sanırsın?
Namus gitmez mi sanırsın?
Hıçkırırsın! Vatan diye diye.

Toprağını taşıyla almazlar mı?
Çayirlara hülyalarla salmazlar mı?
Gezersin! Vatan diye diye.

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Vefasız

Katık lokma ekmeğe terk ettin,
Aç kalsak,kurusak olmaz mıydı?
Hüzünde gözyaşını dert ettin,
Ağlasak boğulsak olmaz mıydı?

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Yar

Yardan düşmek kolay,
Yardan düşmek zor.
Yara sarmak kolay,
Yara sarılmak zor

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Yar İdi

Göz ela nar idi
Dil lal bal idi
Ten pak kar idi
Bel kop hal idi

Naz acı tat idi
Eda hoş hal idi
Söz zer zem idi
Dil taş bol idi

Boş gün yok idi
Her dün tün idi
Can ona kul idi
Zan yar yok idi

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Yaşayan Annem

Rahminde yaşadığım günler mi karanlık
Sensizliğe düştüğüm gündüzler mi aydınlık
Kundağıma sinen kokunu unutamazken
Emzirdiğin sütün kanımda annem

Hasan Hüseyin Çetin

Yine de

Göz yaşıma düştüğün an,
Biliyordum derinlere ineceğini,
Yüreğime kök salıp,ey canan,
Gönlüme işleyeceğini.
Yine de ıslanmadın...Nilüferim
Sanki birine nispet yaparcasına,
Baktırdın hep dalgalarıma,
Bilirsin o da çıktı karlı dağıma,
Serpilmişti karamsar karıma,
Serap gibiydi,sivrildi umuduma.
Yine de üşümedin...Kardelenim
Bir sen misin Kardelen?
Mahkum bir dostum vardı,
Güzelliği dillere destan,
Destanlara kelam,
Esiri idi yürek kafesimin,
Dikenlerim sarmıştı acımasız,
Çepeçevre güzellik perisinin.
Yine de kurtulamadın...Gülpembem
Bir gün efkar rüzgarım üfürdü,
Savruldu yanımdan çiçeğim,
Ne narindi ne tatlı,
Silinmedi gözümden yüzü,
Boz yaylalarımın gülü,
Oldu gönül dağımın hüznü.
Yine de tutunamadın...Gelinciğim
Yunus\'un aşkına aşıktım,
Bilmem ne yanlış yaptım,
Yalnızlık tarlalarımda açtın,
Özlemine destanlar yazdım,
Yine de vuslata varamadın...Çiğdemim
Ak alnına karalar yazılmış,
Cananı bir gün yaşamamış,
Hasretiyle yürekler dağlamış,
Kader demiş,sineye çekmiş.
Yine de yalnız kaldın...Hüseyinim

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Yollar

Uzanmış boyunca kaçır misali
Adım basar üste bırakmaz yollar

Ufka serilsen de yolcu çileli
Fırtına estirir yüreğe yollar

Kirpiğin yanlara dizdi dizeli
Yorgun eller yolar bilmez ki yollar

Yanlarda zanneder nebat güzeli
Hazanda sararır solar ki yollar

Çukur sağda solda azabın belli
Cehennem gayyesi fikrinde yollar

Yorulunca seyyah artık çökmeli
Oturur çukura dinlenir yollar

Gezdiğin yer küre dolaş emsali
Varmasam da ardın dönersin yollar

Hasan Hüseyin Çetin

Hasan Hüseyin Çetin

Yorulur

İdeler girdaba düşmüş dolanım
Denizin üstüme binmiş yorulur

Şua yardan dönerek gel dilerim
Karalar sardı bakan göz yorulur

Çaresiz el davetim var uzanım
Semadan taş biniyor kol yorulur

Hışımım göktürerek göm zeminim
Kabirimden dikilen diz yorulur

Dua per per dönüyor bak sevenim
Kaya hicran beyitim dil yorulur

Ceriham sarmayı ister alekam
Düğümünden damarın dil yorulur

Yalınız kaldı sükun her tarafım
Kırılır ses gelemes an yorulur

İlahım imtihanım hep yanarım
Muradım Kaf Dağı aşkım yorulur

Hasan Hüseyin Çetin

failatün failatün feilün

Hasan Hüseyin Çetin